

TŘÍDA ŠPIÓNŮ

ZÁHADA STRAŠIDELNÉHO HRADU

Petra Martišková

ilustrovala Marie Koželuhová

bambook

bambôok®

TŘÍDA ŠPIÓNŮ

ZÁHADA STRAŠIDELNÉHO HRADU

Petra Martišková

ilustrovala Marie Koželuhová

bambook

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Petra Martišková

Třída špiónů

Záhada strašidelného hradu

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou **bambóok**

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

tel.: +420 234 264 401

www.grada.cz

jako svou 8894. publikaci

Ilustrace Marie Koželuhová

Odpovědná redaktorka Veronika Hrabánková

Sazba a zlom Antonín Plicka

Zpracování obálky Antonín Plicka

Počet stran 72

Vydání 1., 2023

Vytiskla tiskárna TNM PRINT s.r.o., Nové Město

© Grada Publishing, a.s., 2023

Cover Illustration © Marie Koželuhová, 2023

ISBN 978-80-247-0555-2 (pdf)

ISBN 978-80-271-3922-4 (print)

Obsah

Předmluva	7
První školní den	9
V nové třídě	13
Vilda	17
Strašidelná pověst	21
Zvědavci a odvážlivci	25
Pátek	30
Kde bydlí Vilda?	34
Tajemná výprava	37
Průšviháři	41
Pětka s hvězdičkou	45
Kdo to řekl?	49
Po stopách strašidla	53
Zlobín	56
Záhada objasněna	60
Zachraňte hrad Zlobín!	64
Špióni z 2. A	68

PŘEDMLUVA

Ahoj děti, znáte Klárku? Klárka je prima holka. Má světle hnědé vlasy, které ráda nosí sepnuté do dvou copů. Na nose má pár roztomilých pih a z každého oka jí kouká sto čertů. Teda alespoň to Klárce říká vždycky tatínek. Ale Klárka posledně koukala do zrcadla skoro hodinu a neviděla ani jednoho, natož snad sto.

Je veselá a odevšad je slyšet její zvonivý smích. Tu z pokojíku, hned zase pod okny a za chvíli z kuchyně. Také tuze ráda tancuje, čte si dobrodružné knížky a umí moc hezky kreslit. A málem bych zapomněla – také moc ráda mlsá, nejraději čokoládu, a vymýšlí lumpárny.

Ve městě, kde Klárka bydlela, měla spoustu kamarádů. Zdálo se, jako by to bylo teprve včera, kdy začala chodit do školy. Ve skutečnosti je to však velká holka. Po prázdninách půjde už do druhé třídy. Ve škole si nejvíc oblíbila čtení, kreslení a tělocvik. Ale úplně nejvíc ze všeho ji baví přestávky, to je jasné.

Měla také jedno veliké přání. Moc by si přála sourozence. Ale když to mamince prozradila, ta jí vlepila pusy a řekla jen: „Ty jsi moje malá rozumbrada.“

Klárka nechtěla být rozumbrada, chtěla být velká ségra, to se ví!

Jenže teď měla docela jiné starosti než malého bratříčka nebo sestřičku. Čekala jí velká změna, která se jí ale ani trošku nelíbila.

Klárka se totiž musela s rodiči přestěhovat. A to znamenalo opustit starou školu, všechny své prima kamarády, hodnou paní učitelku a vydat se do neznáma. A navíc na vesnici!

Kamarádky jí sice slíbily, že za ní o prázdninách přijedou na návštěvu, ale to bylo za strašně dlouhou dobu.

Klárka už měla všechno zabalené a snažila se ze všech sil zadržet slzy. Přece nebude plakat! Už je velká holka! A tohle zvládne!

Kdyby tušila, jak velké dobrodružství na ni ve Lhotě čeká, určitě by se moc těšila.

Ale hezky popořádku...

PRVNÍ ŠKOLNÍ DEN

„Uhni, prcku!“ ozvalo se za Klárkou. Ale než se stihla podívat a pořádně tomu drzounovi vynadat, klidně do ní strčil. Klárka to nečekala, zavravorala a řítila se k zemi.

Rychle zavřela oči, jako by tím snad dokázala zastavit pád. Ale světe, div se, vážně se jí to povedlo. Opatrně otevřela nejprve jedno oko. Potom druhé. Ale namísto toho, aby skončila rozplácnutá přede všemi na zemi, stála pevně na nohou.

„Jú, možná umím myšlenkami ovládat celý svět!“ napadlo ji a hned vymýšlela. „Kdybych uměla čarovat, přičarovala bych si tolik čokolády, kolik bych jen chtěla. Nebo

ne, raději bych si přála, aby zmizela tahle nová škola. Ty jo, nebo mám ještě lepší nápad, kdybych uměla čarovat, zařídila bych, aby rodiče nikdy neměli ten hrozný nápad se stěhováním!“

Nejspíš by Klárka stála na chodbě své nové školy celou věčnost a vymýšlela, co všechno by chtěla vykouzlit, kdyby se nad ní neozval rozzlobený hlas.

„Janku, co to tu tropíš?! A hned první den školy?“

Klárka sebou polekaně trhla a podívala se nahoru. Nad ní se tyčil pan ředitel a přísně si měřil kluka, který do ní strčil. Držel ji za batoh a to znamenalo jediné. Nemá žádné nadpřirozené schopnosti, to pan ředitel ji chytil. Ach jo.

„Já za to nemůžu! Motala se mi tu pod nohama, já na ni volal, ať uhne,“ bránil se drze kluk jen o něco málo vyšší než Klárka. Na sobě měl kalhoty s frajerskými dírami a triko s nějakými čmáranicemi. Blondaté rozcuchané vlasy schovával pod kšiltovku. Vůbec se pana ředitele nebál a na Klárku se klidně zašklebil.

Když se pan ředitel nedíval, vyplázla na něj Klárka naštvane jazyk.

„Já ti dám, že za to nemůžeš!“ zaburácel pan ředitel, až se Klárka polekaně příkrčila. „Copak takhle se chová chlapec k dívce?“ zlobil se a kolem nich se shlukovali první zvědavci.

Klárce se pozornost jejích nových spolužáků vůbec nelíbila. Nejraději by se otočila a utekla zpátky domů. Ale pan ředitel ji stále držel za batoh.

„Omluv se!“ nařídil Jankovi pan ředitel přísně.

Janek se zatvářil, jako kdyby právě šlápl na hřebík. Vůbec se mu do omlouvání, a navíc úplně cizí holce nechtělo. Ale když mu pan ředitel nabídl, že může místo omluvy zůstat každý den až do konce školního roku po škole, rychle ke Klárce přiskočil a zamumlal: „Sorry, prcku!“

Klárku napadlo, že být tady její babička, hned by Jankovi dala kázání, že mluví jako kanál.

To občas říkala i Klárce. Když byla ještě malá a nikdo se nedíval, stála Klárka u kanálu a poslouchala. Moc by ji totiž zajímalo, jak takový kanál mluví. Babička se jí pak vždycky smála, až se za břicho popadala.

„No proto!“ zahromoval pan ředitel a otočil se konečně ke Klárce. „Ty jsi ta nová žákyně, vid? Klárka, jestli se nepletu.“

Klárka stydlivě přikývla.

„Tak pojd' se mnou!“ pobídl ji, konečně pustil její batoh a dlouhými kroky si to rázoval pryč. Klárka ho musela doběhnout, aby se jí v nové škole neztratil.

Prošli dlouhou chodbou a vyšlapali schody do prvního patra. Pak zatočili doprava a hned zase doleva. Když došli ke dveřím s barevným nápisem 2. A, zazvonilo.

Pan ředitel rázně zaklepal na dveře a strčil Klárku dovnitř...